

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-10724/2017-ERU

V Ostravě dne 1. března 2018

Č. j. 10724-4/2017-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a dle ust. § 23 odst. 11 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení dle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-10724/2017-ERU s obviněným z přestupku, kterým je obchodní společnost **VEMEX Energie a.s.**, se sídlem Na Zátorce 289/3, Bubeneč, 160 00 Praha 6, IČO: 28903765, ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku**, obchodní společnost VEMEX Energie a.s., se sídlem Na Zátorce 289/3, Bubeneč, 160 00 Praha 6, IČO: 28903765 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele**, kterého se dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl spotřebitelům informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, neboť nejméně 2 dílčími útoky uskutečněnými ve dnech 9. ledna 2017 a 16. ledna 2017 neinformoval spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tyto informace nejméně v citovaných dnech neuvedl na internetových stránkách www.vemexenergie.cz, které provozuje.
- II.** Dle ust. § 24 odst. 14 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ukládá **pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 05518.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 6. března 2017 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) kontrolu ve věci dodržování ust. § 14 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v tehdy účinném znění, účastníkem řízení. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 8. června 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02831-11/2017-ERU (dále jen „protokol o kontrole“).

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole uplatnil účastník řízení dne 26. června 2017 námitky, o kterých Úřad rozhodl přípisem ze dne 19. července 2017 označeným „[REDAKCE]“, a to tak, že byly zamítnuty.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 02831/2017-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 11. října 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Kontrolní zjištění

V závěru protokolu o kontrole bylo uvedeno kontrolní zjištění, že účastník řízení při výkonu licencované činnosti (i) minimálně do 16. ledna 2017 neinformoval spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávaného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný s tím, že tato informace musí zahrnovat též internetovou adresu tohoto subjektu, (ii) minimálně do 16. ledna 2017 neuváděl informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, zahrnující též internetovou adresu tohoto subjektu, na internetových stránkách www.vemexenergie.cz, které provozuje, (iii) minimálně v období od 1. května 2016 do 2. května 2017 nesplnil svou povinnost prodávajícího uvést informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, včetně své internetové adresy v obchodních podmínkách, pokud na tyto podmínky smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazuje, čímž porušil povinnost dle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v tehdy účinném znění.

III. Popis skutkového stavu

Úřadem bylo zjištěno, že účastník řízení je právnickou osobou (akciovou společností) zapsanou ve veřejném rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze, oddíl B, vložka 15299. Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. 140908036 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti dne 25. června 2009 a licence na obchod s plynem č. 240908037 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti téhož dne.

Účastník řízení provozuje internetové stránky na adrese <http://www.vemexenergie.cz> (dále jen „webové stránky“), což vyplývá mimo jiné ze sdělení účastníka řízení

ze dne 17. března 2017 (ve spise založeno pod č. j. 02831-3/2017-ERU), ve kterém odkázal na dokumenty a informace zveřejněné právě na těchto webových stránkách.

Ve dnech 9. ledna 2017, 16. ledna 2017, 3. února 2017, 17. března 2017 a 2. května 2017 byly kontrolujícím pořízeny snímky obrazovky (tzv. printscreeny) s obsahem webových stránek účastníka řízení. Rovněž byly z webových stránek v části ke stažení (v sekci O nás, Domácnosti) staženy kromě jiných dokumenty ve formátu PDF s názvem „Všeobecné obchodní podmínky dodávky plynu účinné od 1. 1. 2016“, „Všeobecné obchodní podmínky sdružených služeb dodávky elektřiny účinné od 1. 1. 2016“, „Reklamační řád VEMEX Energie a.s.“, kdy ani v jednom z uvedených dokumentů nebyla informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů nebo odkaz na internetové stránky Úřadu (www.eru.cz). Veškeré stažené podklady z webových stránek, jakož i pořízené printscreeny z webových stránek jsou na CD, které je ve spise založeno pod č. j. 02831-10/2017 ERU (součást Záznamu o úkonech předcházejících kontrole vloženého do kontrolního spisu). Ze všech těchto podkladů je evidentní, že minimálně ve dnech 9. ledna 2017 a 16. ledna 2017 nebyla na webových stránkách účastníka řízení umístěna informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů ani odkaz na internetové stránky Úřadu.

Ze snímků obrazovky webových stránek pořízených dne 3. února 2017, resp. z obsahu staženého dokumentu ve formátu PDF s názvem „Reklamační řád VEMEX Energie a.s.“, bylo zjištěno, že účastník řízení v odst. 5) „Řešení sporů“ v bodě b) uvedeného dokumentu odkazuje na mimosoudní řešení spotřebitelských sporů takto: „Zákazník v postavení spotřebitele ve smyslu platných předpisů může případné spory řešit mimosoudně před Energetickým regulačním úřadem, Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava, www.eru.cz“.

Dne 17. března 2017 bylo Úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení, v němž na žádost Úřadu uvedenou v Oznámení o zahájení kontroly ze dne 6. března 2017 uvedl, že informuje své zákazníky o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů uvedením této informace (i) na fakturách pro zákazníky, (ii) v reklamačním řádu, který je ke stažení na webových stránkách v části „Ostatní dokumenty“ sekce „Dokumenty ke stažení“, (iii) od 13. března 2017 v části „Poradna pro zákazníky“ webových stránek, (iv) v obchodních podmínkách pro dodávky elektřiny a/nebo plynu, které jsou ke stažení na webových stránkách v části „Dokumenty ke stažení“.

Na základě vyjádření účastníka řízení ze dne 17. března 2017 byly dne 17. března 2017 a opakovaně dne 2. května 2017 pořízeny snímky (printscreeny) obrazovky webových stránek účastníka řízení, kdy informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, včetně internetové adresy Úřadu, byla uvedena též na adrese <http://www.vemexenergie.cz/poradna/smlouva/>. O těchto zjištěních byl vyhotoven Záznam o úkonech v kontrole ze dne 2. května 2017, č. j. 02831-7/2017-ERU.

IV. Právní hodnocení

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, hledí ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. ode dne 1. července 2017) jako na přestupky podle tohoto zákona. Na základě uvedeného je správní delikt posuzovaný v tomto příkazu označován jako přestupek.

IV. I. Obecný právní rámec

Přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí prodávající tím, že neposkytne spotřebiteli informace podle ust. § 14 zákona o ochraně spotřebitele nebo čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013.

Dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele prodávající informuje spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný. Informace musí zahrnovat též internetovou adresu tohoto subjektu. Jestliže prodávající provozuje internetové stránky, uvede tyto informace i na těchto internetových stránkách. Pokud smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazuje na obchodní podmínky, uvede informace podle věty první a druhé rovněž v těchto obchodních podmínkách.

Subjektem mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný, ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je v oblasti elektroenergetiky, plynárenství a teplárenství dle ust. § 20e písm. c) zákona o ochraně spotřebitele Úřad, a to v rozsahu působnosti stanovené právním předpisem upravujícím elektroenergetiku, plynárenství a teplárenství (tj. energetickým zákonem).

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

IV. II. Právní posouzení skutku

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s elektřinou č. 140908036 a licence na obchod s plynem č. 240908037, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji elektřiny a plynu, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny nebo plynu, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi elektřinu nebo plyn, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dopravu elektřiny nebo plynu a související služby. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči zákazníkům vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.

Dále bylo v rámci správního řízení zjištěno a prokázáno, že minimálně ve dnech 9. ledna 2017 a 16. ledna 2017 neměl účastník řízení uvedenu na svých webových stránkách informaci o Úřadu jako subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů (včetně internetové adresy Úřadu). Jednotlivé snímky obrazovky (tzv. printscreeny) s webovými stránkami účastníka řízení v uvedených dnech jsou součástí kontrolního spisu sp. zn. 02831/2017-ERU, a tedy i správního spisu sp. zn. OSR-10724/2017-ERU.

Z provedených printscreenů v rámci úkonů předcházejících kontrole a úkonů v kontrole je zřejmé, že se tato informace nenacházela ani v reklamačním řádu, který byl ve dnech 9. ledna 2017 a 16. ledna 2017 ke stažení na webových stránkách v části „ostatní dokumenty“ sekce „dokumenty ke stažení“, jak tvrdil účastník řízení.

K tvrzení účastníka řízení uvedenému v námitkách proti kontrolním zjištěním, že Úřad může hodnotit splnění posuzované povinnosti až ke dni 16. ledna 2017, kdy byla provedena první kontrola splnění uvedené povinnosti, správní orgán konstatuje následující.

V dané věci prostřednictvím úkonů předcházejících kontrole (sloužících k zajištění důkazů potřebných pro případnou následnou kontrolu a případné řízení o porušení předpisů) bylo zjištěno, že účastník řízení již minimálně dne 9. ledna 2017 (tj. před zahájením kontroly) postupoval v rozporu se zákonem. Účelem ust. § 3 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), které upravuje úkony předcházející kontrole, je opatření podkladů pro posouzení, zda má kontrolní orgán zahájit samotnou kontrolu či nikoliv. Kontrolní řád dále stanoví pravidlo, že pokud na úkony předcházející kontrole navazuje kontrola, mohou sloužit skutečnosti takto získané jako podklad pro kontrolní zjištění, a následně tedy pro případné navazující správní řízení.

Jelikož následně (po provedení úkonů předcházejících kontrole) byla Úřadem zahájena kontrola, ve které byl zjištěn stav věci v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly a jejímž podkladem byly mimo jiné i úkony předcházející kontrole (jejichž výsledkem bylo zjištění jednání účastníka řízení v rozporu se zákonem), lze i tyto úkony předcházející kontrole použít v navazujícím správním řízení. Námitka účastníka řízení, že mu nelze vytýkat porušení zákona před 16. lednem 2017, tedy není důvodná.

IV. III. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že byla naplněna formální stránka pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl spotřebitelům informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, neboť nejméně 2 dílčími útoky uskutečněnými ve dnech 9. ledna 2017 a 16. ledna 2017 neinformoval spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tyto informace nejméně v citovaných dnech neuvedl na internetových stránkách www.vemexenergie.cz, které provozuje.

K právní kvalifikaci jednání účastníka řízení jako pokračujícího přestupku správní orgán uvádí následující. Na posouzení odpovědnosti za přestupky se užije úprava účinná v době spáchání posuzovaného jednání, která však neobsahuje definici pokračování ve správním deliktu (přestupku). Při absenci definice pokračujícího přestupku ve správním právu je nutné analogicky vycházet z ust. § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění rozhodném pro projednávanou věc, dle kterého pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. U pokračování v přestupku tedy dílčí útoky musí současně (i) naplňovat skutkovou podstatu stejného přestupku, (ii) vykazovat souvislost časovou a v předmětu útoku, (iii) být spojeny stejným nebo obdobným způsobem provedení a (iv) být vedeny jednotným záměrem pachatele. Správní orgán nad rámec uvedeného konstatuje, že obdobná definice je obsažena i v ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky (účinného od 1. července 2017).

Správní orgán konstatuje, že všechny podmínky pokračování v přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele má za kumulativně splněné, když (i) dva dílčí útoky (skutky) naplňují stejnou skutkovou podstatu přestupku, tj. přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele [jelikož správní orgán jednoznačně neprokázal určité souvislé časové období, po které nebyla na webových stránkách účastníka řízení uvedena informace ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, vzal (a to ve prospěch účastníka řízení) za prokázané, že pouze po 2 dny (tj. dne 9. ledna 2017 a 16. ledna 2017) nebyla na webových stránkách účastníka řízení uvedena požadovaná informace], (ii) souvislost časová a v předmětu útoku zde je [předmětnou skutkovou podstatu účastník řízení naplňoval po dobu 2 dnů (v rozmezí jednoho týdne) tímž jednáním (tj. neuvedením požadované informace na svých webových stránkách)], (iii) dílčí útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení (neuvedením požadované informace na svých webových stránkách) a (iv) dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem (účastník řízení jakožto držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat povinnosti plynoucí mu nejen z držby licence, ale také z jeho činnosti a i přesto tyto povinnosti nebyly ze strany účastníka řízení splněny).

Správní orgán pro úplnost konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele či energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti či administrativních postupů je nutno tyto konat tak, aby nedošlo k porušení zákonem stanovených povinností.

Správní orgán se dále musel zabývat také naplněním materiální stránky uvedeného přestupku. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská škodlivost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky škodlivým. Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Při posuzování materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu (přestupku) implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V daných případech tyto obecné společenské škodlivosti spočívaly v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitele, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. V posuzovaném případě je dána i konkrétní společenská škodlivost spočívající v porušení zájmu na ochraně práv

spotřebitele, konkrétně práva spotřebitele na informace ohledně alternativního řešení spotřebitelských sporů způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byla naplněna materiální stránka pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vyšší než nepatrná).

IV. IV. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se rovněž zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z posuzovaného protiprávního jednání.

Správní orgán uzavírá, že účastník řízení se výše popsaným jednáním dopustil spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele. Správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

V. Uložení správního trestu

Horní hranice sazby pokuty za přestupek dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele je dle ust. § 24 odst. 14 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, až do výše 1 000 000 Kč.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Úřad s ohledem na ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky považuje obecně neposkytování povinných informací zákazníkům (spotřebitelům) na trhu s energiemi o jejich právech za závažné, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky a počtem jednotlivých dílčích útoků ve smyslu ust. § 38 písm. g) zákona o odpovědnosti za přestupky. Dobu, po kterou účastník řízení prokazatelně nezveřejnil na svých webových stránkách informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávaného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), tj. dobu 2 dnů, jakož i počet dílčích útoků považuje správní orgán za přitěžující okolnost.

Jako polehčující okolnost posoudil správní orgán napravení protiprávního stavu účastníkem řízení, neboť účastník řízení již má na webových stránkách zveřejněnu informaci o mimosoudním řešení spotřebitelských sporů.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Na straně účastníka řízení je třeba uvést, že účastník řízení není evidován v rámci žádného správního řízení za porušení ustanovení zákona o ochraně spotřebitele ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností uložil správní orgán účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto příkazu.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o ochraně spotřebitele. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Správní orgán považuje takto stanovenou pokutu za odstrašující a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Vzhledem k tomu, že účastníku řízení byla uložena pokuta u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby (akciové společnosti) uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad (dle poslední účetní závěrky účastníka řízení zveřejněné ve Sbírce listin veřejného rejstříku vedeného ohledně účastníka řízení, tj. za rok 2016, účastník řízení dosáhl hospodářského výsledku před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč). Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 1 000 000 Kč, a že byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Adriana Štoudková, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava